

Hr. Anders Fogh Rasmussen siger: Jamen man kan jo bare privatforsikres, sådan at man tager 4.000 kr. om måneden af den almindelige offentlige arbejdsløshedsforsikring. – Det er jo analyseret fra for til bag mange gange, og det kan ikke hænge sammen til en præmie, der er overkommelig at betale for dem, der er i de fag, der har den store arbejdsløshed.

Men det vil jeg meget gerne – og hellere på papir – dyrke ned til mindste detalje med hr. Anders Fogh Rasmussen, og jeg vil også gerne lave nye regnestykker, hvis den nok lidt tynde fremstilling af Venstres tanker, som vi har kunnet læse os til, har vist sig at bero på misforståelser. Vi regner det meget gerne igennem, når hr. Anders Fogh Rasmussen kommer med de helt præcise forklaringer: Hvor er det, vi har misforstået noget? Hvordan skal det ændres? Så laver vi et nyt sæt beregninger hellere i dag end i morgen. Lad os få de rigtige forudsætninger.

Jeg har bare svært ved at se, hvordan det kan hænge sammen. Hvis vi har misforstået, at nogle skal tabe noget, og der alligevel er hul i kassen, så bliver der et endnu meget større hul i kassen, hvis der ikke er nogen, der skal tabe noget. En af delene er tilfældet. Det er det, vi må have opklaret, hr. Anders Fogh Rasmussen. Enten er der et meget, meget, meget, meget stort hul i kassen hos mange af dem i Danmark, der dårligst kan tåle det, eller også er der et megastort hul i statskassen. Det er Venstres plan, så langt som vi overhovedet har kunnet læse på den.

Men lad os nu få kortene på bordet! Lad være med at skælde Finansministeriet ud for, at Venstre ikke vil fortælle den fulde sandhed; fortæl den fulde sandhed! Så kan vi få sommeren til at gå med at diskutere den.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Pludselig forekom det mig, at jeg bl.a. i den skriftlige udveksling, hr. Uffe Ellemann-Jensen og jeg havde, nævnte, at det også kunne tænkes, at vi kunne veksle ord her i afslutningsdebatten i dag, og derfor går jeg på talerstolen her i anden runde, selv om jeg oprindeligt ikke havde planlagt det. Forklaringen er den, at hr. Uffe Ellemann-Jensen jo meldte sig relativt sent i dagens debat med en kort bemærkning – som blev lidt længere, men lad det nu ligge.

Lad mig gøre to sæt bemærkninger. Det ene er om EU endnu en gang.

Regeringen har været fuldstændig krystalklar om de fire undtagelser, før regeringskonferen-

cen startede. Vi har sagt det, hver eneste gang vi er mødtes under forhandlingerne frem til fremlæggelsen af regeringens forhandlingsoplæg til regeringskonferencen, vi har sagt det, hver gang vi har haft en forespørgselsdebat om EU her i salen, og vi har gentaget det ved enhver relevant lejlighed:

De fire undtagelser er ikke på dagsordenen på regeringskonferencen, skal ikke på dagsordenen på regeringskonferencen og kommer det heller ikke. For der er den enkle kendsgerning, at det er kun Danmark, der bestemmer om de fire undtagelser, og ingen andre, og derfor ville det da være dybt, dybt uansvarligt at rejse de fire undtagelser under regeringskonferencen, dybt uansvarligt.

Det, der derimod er det ansvarlige, er at varetage de danske interesser, som udenrigsministeren og jeg selv ofte har redegjort for det, og som især udenrigsministeren har redegjort for det i dag.

Og når vi kender regeringskonferencens resultater, som jeg håber vil danne grundlag for de kommende udvidelsesforhandlinger, så er vi i en ny situation, og så må vi tage stilling til den tid, både til regeringskonferencens resultat og til, hvordan vi i øvrigt vil forholde os omkring det europæiske samarbejde.

Dernæst vil jeg sige noget om de temaer, der er på regeringskonferencen, som er relevante at forholde sig til i den politiske debat:

Med hensyn til udvidelsen: Hr. Uffe Ellemann-Jensen finder ikke nogen mere aktiv regeringschef i Europa, ikke nogen mere aktiv udenrigsminister i Europa – jo, måske, men man kan i hvert fald ikke klandre os for, hr. Uffe Ellemann-Jensen, at vi ikke er aktive.

Jeg føler personligt, det er vigtigt at få det understreget. Jeg husker fra første dag – og udenrigsministeren gør det samme, det er jeg sikker på – ret kort tid efter regeringskiftet, hvor vi fik overladt det store ansvar at lede formandskabet for Den Europæiske Union, at vi arbejdede intenst for, at udvidelsen skulle på dagsordenen, og vi arbejdede intenst for, at beskæftigelsen skulle på dagsordenen; og begge dele kom på dagsordenen.

Det var under os, forhandlingerne om Europaaftalen kom i gang. Det var også på dansk initiativ noget senere i forløbet, at udenrigsministeren – husker jeg tydeligt – tog initiativet til, at Europaaf talelandene nu løbende bliver orienteret om udviklingen under regeringskonferencen. Og det var på dansk initiativ, at der blev